

Integrácia zdravotne postihnutých a šport

Môžu spoločensky žiť, zarobia si na seba. Časom zabudnú aj na svoje postihnutie.

Športová činnosť je jedna z popredných foriem integrácie ľudí so zdravotným postihnutím do spoločnosti. Čím je človek viac izolovaný od spoločnosti, tým menej sociálnych skúseností má. Počas tréningov alebo súťaží sa športovci stretávajú, vymieňajú si skúsenosti, vytvárajú priateľstvá. Musia sa vyrovnávať s množstvom prekážok. Musia byť samostatnejší. Neustále posúvajú hranice toho čo dokážu samostatne. Súčasný stav športovísk, prepravných zariadení, či cena pohonných hmôt im však v športových aktivitách bráni.

Situácia človeka so zdravotným alebo iným postihnutím sa však komplikuje, ak sú finančné prostriedky v rodine nízke, ak je dospelý človek so zdravotným postihnutím nezamestnaný a odkázaný len na invalidný dôchodok, ktorý sotva stačí na základné potreby. Tento človek na voľnočasové aktivity ani nepomyslí, napriek tomu, že celé dni trávi doma.

Mnohí ľudia ostali po úraze na invalidnom vozíku, alebo s iným postihnutím. Dlhý čas im trvalo zmieriť sa s osudom. Napríklad v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová počas rekonvalescencie ponúkajú klientom rôzne možnosti zapájania sa do spoločnosti. Ide o oblasť pracovnej a športovej činnosti. Z televíznych obrazoviek poznáme osudy mnohých ľudí so zdravotným postihnutím. Tam môžeme vidieť rozdiel medzi človekom športovcom a nešportovcom.

Aj vďaka tomu, že sa aktívne venujem športu, osobne poznám mnohých telesne postihnutých športovcov, reprezentantov. Sú zo svojim životom aj napriek ich hendikepu spokojní. Majú väčšiu šancu zamestnať sa, či založiť si vlastnú firmu. Títo ľudia majú vlastné rodiny, so zdravými partnermi. V mestách, ktoré odbúrali aspoň časť bariér, žijú plnohodnotným životom.

Títo ľudia sú húževnatí. Za tréningmi musia v mnohých prípadoch cestovať cez pol Slovenska. V domácich podmienkach sa na preteky pripravujú samostatne. Naša spoločnosť žije v predsudkoch voči postihnutým, lebo dostatočne nepoznajú ich problémy. V strachu pred ohrozením vlastného životného štýlu, sa zdraví ľudia vyhýbajú postihnutým. Často sa podieľajú na ich izolovanosti. Život v ústavoch predstavuje istý stereotyp, s malou možnosťou, včleniť sa do širšej spoločnosti.

Nevyhovejúce zdravotné pomôcky, či ich úplná absencia im nedovoľuje výjsť z domu. Je zarážajúce, že v dnešnej dobe spoločnosť stále nechápe v čom spočíva integrácia, v čom je univerzálny svet pre všetkých.

Veronika Vadovičová, zlatá paralympijská medailistka v športovej streľbe a národná ambasádorka ER 2010